

Tagasisideankeedi vastuste analüüs

Kasutasin tagasisideankeedi loomisel Google Forms'i võimalusi:

1. Koostasin ise mind huvitavatest küsimustest tagasisideankeedi.
2. Saatsin igale õppijale meilile lingi (mitte viimases pikema koolituse tunnis, vaid varem).
3. Vastused saabusid anonüümselt (ma ei küsi tagasisideankeedis õppija nime, et mitte survestada või mõjutada vastuseid).
4. Sain Google Forms - keskkonnas vastuseid vaadelda ja mõtiskleda (sh Exceli tabelisse alla laadida).
5. Tegelik analüüs toimub muidugi minu enda peas.
6. Viimases koolituse tunnis arutlesin koos õppijatega tagasisideankeedi teemadel, et veelkord saada kinnitust, kas ja kuidas nad küsimustest aru olid saanud ja lähtudes sellest vastanud ning kas mina omakorda nende vastustest aru olin saanud. Selline ülerääkimine on minu arvates väga hea moodus mõlema osapoole jaoks, et me kõik saaks areneda, nii koolitaja kui ka õppijad.

Ankeedi vastused on näha minu portfoolio rubriigis Tagasiside alajaotuses *Tagasisideankeet*. Toon siinkohal valikulise ülevaate.

Küsimus: Kas sulle meeldisid eesti keele tunnid? Tulemus: 100% *Jah*-vastuseid.

Küsimus: Kas sulle meeldisid rohkem kontakttunnid klassis või veebitunnid?

70% - veebitunnid, 30% - kontakttunnid.

Siinkohal pean ütlema, et täiskasvanud õppijale sobivad tõesti veebitunnid väga hästi, sest nagu näitasid valikvastustega küsimuse järel avatud küsimuse *Miks?* vastused, siis täiskasvanud õppijad väärtustavad oma aega. Kui õpetaja on tasemel ja õppijad ise motiveeritud (+ digivahendid + korralik internetiühendus), siis toimib veebiõpe väga sujuvalt. Minule kui õpetajale sobib veebiõpe ka väga hästi, sest mul on õpilastega veebitunnis pidev silmside, ma tunnetan nende meeleolusid ja annan ülesandeid või muudan nende järjekorda või teen hoopis ergutavaid vahepalasisid ülesannete vahele.

Küsimus: Milline osaoskus on sinu jaoks kõige raskem? Neljast keeleõppe osaoskusest tõusid esile kaks: Rääkimine ja kuulamine.

Sama järjestus tuli välja küsimusega: Mida soovid eesti keele tunnis rohkem harjutada?

Rääkimine ja kuulamine.

Sellest saan keeleõpetajana teha järeldused, milliseid õppemeetodeid edaspidi rohkem rakendada (kuulamiharjutused ja dialoogid + nende põhjal arutelud).

Küsimus: Mis sulle meeldis õpetaja tööstiilis?

Vastus: Ta märkas kohe, kui keegi vajas abi ja aitas jooksvalt – 100%.

Vastus: Meie tundides oli vaba õhkkond, tegime tööd, aga ka nalja – 83%.

Vastus: Ta aitas individuaalselt, kui keegi tunniväliselt midagi küsis – 83%.

Küsimus: Mis sulle ei meeldinud õpetaja tööstiilis?

Valikus oli mitmeid vastusevariante. 67% vastajatest valis vastuseks „Mulle meeldis kõik“ . Ja teine vastus, mida valiti, oli „Tempo oli liiga kiire“, mitte „Tempo oli liiga aeglane“. Eks see ongi trikiga teema koolitaja jaoks. Kui täiskasvanud õppijal pole aega tunnivälisel ajal iseseisvat tööd teha, siis talle tundub tunnitempo kiire, ta tahaks tunnis rohkem harjutada. Nende õppijate jaoks, kes kodus palju iseseisvat tööd teevad, tundub siis tunnitempo liiga aeglane, sest nad on teema omandanud ja harjutanud, neil on teadmine, et nad oskavad ja tahavad seetõttu tunnis kiiremini edasi liikuda. Eks kursuse jaoks planeeritud aeg on limiteeritud ja eesmärkide, õpiväljundite eelnev seadmine paneb ka oma pitseri.

Küsimus: Kas sinu eesti keele oskus paranes? Vastus: *Jah* – 100%.

Selle üle on minul kui õpetajal väga hea meel, sest konkreetse kursuse keeleoskuse algtase oli erinev ja mul ei olnud võimalust neid erinevatesse gruppidesse paigutada. Koos olid A2, B1 ja B2 tase. Nende keeletasemete vahel on sadu õppimiseks kuluvaid töötunde. Ja kui nüüd tagasiside ankeedis vastas ka B2-tasemel olev õppija, et tema keeleoskus arenes, siis on see minule kui õpetajale n-ö kirss tordil!

Sain tagasisidet, millised teemad tundusid õppijatele olulisemad (avatud küsimus ankeedis andis mulle selle info). Kasutasin kohe seda teadmist ning valmistasin veebikeskkonnas Quizizz harjutusi nendel teemadel ning veel enne kursuse lõppu said nad oma teadmisi kinnistada. See on ka näide sellest, et koolitajal on hea tagasisidet küsida veidi varem, mitte pika kursuse viimases tunnis. Tagasisidena saadud info andis mulle kohe teadmise, kuidas oma õppijaid jooksvalt aidata. Ja muidugi järgmiste kursustega kohe algselt plaanida tegevusi, mis neid teemasid ulatuslikumalt kataks.

Küsimus: Kas soovid eesti keelt edasi õppida? *Jah* – 100%.

Avatud küsimus Miks? Kokkuvõte on: õppijad elavad Eestis ja tahavad osa saada kõigest, tahavad suhelda. Ja ka tööle kandideerimisel on eesti keele oskus oluline tingimus. Kõik põhjendused on head ja motiveerivad täiskasvanud õppijat.

Küsimus: Kas rohkem meeldivad grupi- või individuaaltunnid?

Avastasin, et gruppitunnid on õppijate ülekaalukas eelistus (67%). Arutlenud teemat kolleegiga, jõudsime arusaamiseni, et kui eestlane õpib võõrkeelt, siis tema eelistuseks on individuaaltunnid, aga kui inglase, prantslase, hispaanlase, venelase, brasiillase õpib eesti keelt, siis eelistab seda teha grupis.

Asi võiks ju olla ka rahas, aga ankeedis küsin, kuidas sa eelistaksid õppida keelt (kui rahalised võimalused ei mängi rolli)?

Järeldus: tegemist on rahvusliku eripäraga keeleõppes.

Kui siis viimases koolituse tunnis arutasin oma eri rahvusest õppijatega teemat, saingi kinnituse. Nad eelistavad elada lähestikku koos pere ja sugulastega, nad vajavad seltskonda ja melu. Ja seda ka võõrkeele õppimisel. Nii lihtne see ongi!

Küsimus: Kas õpetaja toetas sinu kui täiskasvanud inimese õppimist?

Jälle valikvastustega küsimus, kus kerkisid esile kaks vastust:

1. Jah! Ta ei käitunud liidrina, vaid kui võrdne võrsega (83%).

2. Jah! Ta käsitles meie palvel teemasid, mis olid meiega isiklikus plaanis seotud ja meie jaoks väga olulised (100%).

Valikus olid ka õpetaja suunal negatiivsed variandid („Ei! Teda ei huvitanud, kuidas me edasi jõudsime“ ja „Ei! Ta ei sobi täiskasvanud inimeste õpetajaks!“). Neid vastuseid ei valitud kordagi.

Mida ma sellest järeldan? Olen varem ja olen ka tulevikus mõtlema oma konkreetsete õppijate vajadustele ja soovidele, et minu õpetamisstiil ja -meetodid aitaksid neil areneda. Lähtun õppijatest ja samas pean silmas kursuse eesmäärke.

Viimane küsimus ankeedis: Kas sa jäid rahule oma tööga koolituse ajal?

Ei-vastust ei valinud keegi, 50% – Jah, jäin rahule, 50% – Nii ja naa! Oleksin pidanud rohkem kodus õppima!

Kui ma õpetajana neid sellest küsimusest lähtuvalt hindasin, siis arvan, et vastati ausalt. Olin oma peas kõiki osalejaid silmas pidades samale järeldusele jõudnud.

Kokkuvõte: Tagasiside on tõesti õppeprotsessi lahutamatu osa nii õppija kui ka koolitaja seisukohast vaadates.

See on vajalik õppijale, et ta saaks tõendatud teadmise oma õpitud pädevuste kohta.

Koolitaja vajab tagasisidet, et õppeprotsessi ja -meetodeid hinnata, analüüsida ning muudatusi teha.

Mina koostasın tagasisideankeedi küsimused ise ja vastuseid analüüsides sain aru, et küsimusi võiks analüüsımise seisukohast lähtudes paremini sõnastada ja valikvastustes saab ka täpsemaks minna, et mul nendest ikka analüüsımisel kasu oleks.

Valikvastustega küsimuse järel on hea küsida avatud küsimust *Miks sa nii arvasid?*

Põhjenda!, sest see annab küsijale lisainformatsiooni ja samas saab õppija oma arvamust avaldada. Arenevad nii õppija kui ka koolitaja.

Tekkis uusi mõtteid, mida uues tagasisideankeedis ka rakendan!

Soovitan tagasisideankeedi kasutamist kõigile koolitajatele! Tagasiside on analüüsi alus ja enesearenguprotsessi vältimatu osa. Jõudu iseendaga silmitsi seismisel!